

ligt. Jeg vil love at gøre det, jeg kan for at forhindre bekendtgørelsen, så TV 2 og Danmarks Radio har mulighed for at sende forskudt, hvis domstolen i England ikke har fået løst problemerne for os inden da. Det vil jeg love, men jeg kan ikke garantere, at EU-Kommissionen kan arbejde tilstrækkelig hurtigt – og desuden: Selv om vi får det på plads, er det som sagt ikke ensbetydende med, at Danmarks Radio og TV 2 vil købe kampen.

Jens Rohde (V):

Her synes jeg, ministeren klart viser, at hun har en politisk dagsorden snarere end den juridiske.

Nu kan jeg se, at justitsministeren er kommet til stede i salen – jeg troede, han skulle til frokost – men det tyder jo på, at der er en politisk dagsorden, når Poul Bache fra Kulturministeriet den 28. marts kan sige til Politiken: Vi fortolker nu loven sådan, at det forbudt at sende sportsbegivenheder af national vigtighed forskudt, og det er vigtigt at stå fast nu og så satse 100 pct. på at vinde i House of Lords til sommer. At begynde at lave om for kortsigtede løsninger og give efter, vil give de forkerte signaler.

Er kulturministeren enig med hr. Poul Bache i den betragtning? Der er jo tale om en klar politisk tilkendegivelse af, at man slet ikke ønsker en løsning på problemet, fordi der kører en sag i England i øjeblikket, bl.a. på foranledning af den danske kulturminister.

Peter Skaarup (DF):

Jeg må indrømme, at jeg forstår stadig ikke, hvorfor det her skal tage så lang tid. Hvis det er EU-Kommissionen, der skal godkende det, hvad er så problemet for Danmark? Hvorfor skal vi ligge på maven for EU i denne sag?

Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvad ville der ske, hvis Danmark tog sagen i egen hånd og sagde: Nu gennemfører vi altså denne bekendtgørelse, nu går ministeren ud og laver den bekendtgørelse, så befolkningen har mulighed for at se de kampe forskudt? Der kunne vel ikke ske det store ved, at vi for en gangs skyld ikke var duks i EU.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Til det sidste: Det er jo sådan, at som minister har man faktisk et ansvar for, at landets love bliver overholdt, og derfor kan man ikke bare, fordi man nu synes, det er hensigtsmæssigt, tillade, at ens eget lands lovgivning og bekendtgørelser bliver brudt.

Til hr. Jens Rohde: Det, vi talte om i ministeriet på daværende tidspunkt, da den udtalelse faldt, var simpelt hen at opgive bekendtgørelsen og sige: Jamen det her er en så umulig situation, at Danmark opgiver at implementere direktivet nu. Vi ser, hvad House of Lords kommer frem til, og derefter beder vi dem om endnu en gang at fremsætte en ny bekendtgørelse og få den godkendt af EU-Kommissionen.

Men det ville jo være en noget bagvendt vej at gå, fordi et flertal i Folketinget har været enig i den bekendtgørelse, og den er godkendt i EU-Kommissionen. Derfor ville det være noget tåbeligt, hvis vi bare uden videre smed håndklædet i ringen og sagde: Den bekendtgørelse kan vi ikke bruge til noget som helst.

Hr. Jens Rohde ryster på hovedet, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er vi fælles om. Selvfølgelig er det ærgerligt, når det er en upopulær sag, men vi har faktisk været enige om, at det var klogt at forsøge at få de sportsbegivenheder sendt på landsdækkende tv-stationer, så alle kunne se dem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2308

5) Til justitsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Kan ministeren oplyse, hvilke regler EU eventuelt i forbindelse med Schengensamarbejdet har fastsat for skiltningen ved grænserne dels mellem medlemslandene indbyrdes og dels mellem et medlemsland og et ikkemedlemsland?«

Kristian Thulesen Dahl (DF):

For en uge siden her i spørgetiden var justitsministeren voldsomt uenig med mig i, at Justitsministeriet ikke besvarede de spørgsmål fra folketingsmedlemmerne, som skal besvares, til tiden. Ministeren mente, det var fuldstændig uacceptabelt at blive udsat for den kritik, og at det var vigtigt, at vi sagde her i Folketingssalen, hvis vi mente, der var tale om overskridelser.

Til det vil jeg sige, at med hensyn til det, vi har at gøre med i det spørgsmål, jeg nu har stillet til besvarelse i dag, altså spørgsmål nr. S 2308, er situationen den samme som den, vi havde for en uge siden, bare endnu grellere. Justitsministeriet har ikke svaret på spørgsmålet, og efterfølgende bliver jeg så nødt til at bede ministeren om at svare på spørgsmålet her i Folketin-